Lääkärintarkastukset laitesukellusta varten.

Laitesukellusyhteisö on laaja, niin sukupuolen, iän, yleiskunnon perusteella. Vaikka ei välttämättä ole jokaisen haluamia selkeitä sääntöjä kertomaan kuinka asioiden pitäisi olla, on nykyään vakiotoimenpide käydä läpi terveydentilan tutkiminen kaikkien sukelluskurssien alussa. Kurssin tasosta huolimatta.

Yleensä tämä terveyden tilan tutkiminen mielletään ongelmana, rasitteena tai vaivana. Itse siassa se on tärkeä hetki, ei ainoastaan sukellusta ajatellen vaan referenssikohtana henkilön elämään. Se antaa lääkärille mahdollisuuden arvioida henkilön tärkeimmät fysiologiset aspektit. Mikäli lääkäri on sukelluksen spesialisti voivat lääkäri ja asiakas summata yleiskatsauksen tekijöistä ja asioista jotka voisivat muodostaa riskin sukellettaessa.

Riski on tietysti minimaalinen. Olemme kaikki tietoisia että, vaikka sukellusonnettomuudet saattavat joskus olla vakavia, ovat ne harvinaisia ja aiheutuvat usein muista kuin terveyssyistä. Tämä on kuitenkin myös profylaksian ja lääkärintarkastusten antaman kontrollin tulosta.
Terveytesi yleisten tutkimusten laitesukellusta varten sekä kaikkien kirurgisten toimenpiteiden, ennen kaikkea ilmateihin ja kuuloon kohdistuvien lisäksi on tärkeää kiinnittää huomiota myös sydämeesi, keuhkoihisi ja verenpaineeseen. On hyvä tarkistaa tärykalvon liikkuminen sekä käydä läpi lyhyt neurologinen tutkimus.

Ottaen huomioon, että kyseessä on lääkärintarkastus urheilu- ja vapaa-ajan tarkoitukseen, eivät invasiiviset tutkimukset tai kirurgisten työkalujen käyttö ole tarpeellisia. Tietenkin, mikäli lääkärillä on kirurgisia instrumentteja, jotka voisivat mahdollistaa lisätutkimukset olematta häiriöksi ja aiheuttamatta tutkittavalle alueelle varaa, mahdollistaisi tämä tietenkin yksityiskohtaisemman tutkimisen.

Yksi tärkeä huomautus sukellusta varten tehtävästä lääkärintarkastuksesta. Yleisesti ottaen on turvallista sanoa, että lääkärikoulutus kattaa lääketieteellisen ammattitaidon laajasti ja kattavasti, enemmänkin kuin riittävästi arvioimaan soveltuuko elimistömme laitesukellukseen. On kuitenkin totta myös se, että aihealueen ekspertin on joskus mahdollista varmemmin arvioida ero normaalin ja erityistilan välillä. Tässä esimerkki: mikä sukelluslääketieteeseen erikoistuneelle lääkärille on normaali tärykalvo, joka on hivenen punertava paineentasauksen aiheuttamasta ärsytyksestä, voisi korvanenä- ja kurkkuspesialisti jolla ei ole tällaista tietoa laitesukelluksesta käskeä lopettamaan toimenpiteen ja alkaa hoito.

Tämän vuoksi harkitsemme ehdotusta että laitesukellusta varten tehtävät lääkärintarkastukset tulisi tehdä uimiseen tai vedenalaisiin aktiviteetteihin erikoistuneen lääkärin toimesta tai käytännön kokemusta omaavan ekspertin toimesta. Käydäänpä nyt läpi tarkistuksen yksityiskohdat auttaaksemme lukijaa pääsemään eroon kaikista epäilyistä omasta kunnostaan. Tarkoituksena aina korostaa kuinka tärkeää on tehdä nämä tarkistukset objektiivisesti ja ammattimaisesti. On kolme vedenalaiset aktiviteetit estävää kontraindikaatiota: ehdottomat tekijät, suhteelliset tekijät sekä väliaikaiset tekijät. Ensimmäisiin kuuluvat ne tilat, jolloin on vaarallista mennä veteen.

Näistä voisimme korostaa kahta käyttäjien yleisesti kysymää kysymystä, epilepsia sekä spontaanit ilmarinta episodit. Menemättä syvemmälle yksityiskohtiin voimme kuvailla epilepsian hetkeksi, jolloin

aivoissa tapahtuu muutoksia, joiden luonnetta harvoin pohditaan. Nämä saavat aikaan yleensä lyhytaikaisia neurologisia oireita.

Yleisimmässä muodossaan se ilmoittaa itsestään vakavana ongelmana, jonka aikana henkilö lopettaa hengittämisen noin minuutiksi ja kokee melko vaarallisen kohtauksia.

On helppo nähdä mitä tapahtuisi, jos tällainen tapahtuisi veden alla. Uhka sukeltajan hengelle on liian suuri otettavaksi. Tämän tilan ongelmat ovat ilmeisimpiä niille henkilöille, jotka ovat kärsineet epilepsiakohtauksista lapsuudessaan, ovat noudattaneet tarpeellista hoitoa ja olleet viisi vuotta ilman kohtauksia lopetettuaan hoidon, koska sitä ei enää suositeltua. Nykyinen proseduuri näyttää olemaan, että em. Henkilöt eivät ole sukelluskelpoisia, vaikka itse asiassa jokainen tapaus tulisi käsitellä erikseen.

Mitä spontaaniin ilmarintaan tulee, mitä tapahtuu on, että keuhkojen paineen äkillisen lisäyksen seurauksena pieni keuhkolaajentuma, yleensä synnynnäinen, puhkeaa ja keuhkopussin alueelle aiheutuu tietty reaktio. Tosiasia, että tämä saattaa uusiutua sukelluksen aikana ja sen vuoksi tekee pintaan nousun erittäin vaaralliseksi, tekee perustelluksi sen, ettei tällaisen tilan omaavia henkilöiden anneta sukeltaa vaikka tilastollisesti riski on pieni. Uusimmat leikkaustekniikat voivat eliminoida keuhkolaajentuma-alueet, jotka on tunnistettu tarpeellisin testein, mutta keuhkoleikkaus on toinen syy, miksi henkilölle ei pitäisi antaa sukelluslupaa.

Suhteelliset kontraindikaatiot edustavat sellaisia terveydentiloja, jotka itsessään eivät aiheuta lopullista sukelluskieltoa, mutta joihin on kiinnitettävä erityistä huomiota. Esimerkiksi niissä vaaditaan yksityiskohtaisempi lääkärintarkastus ja lyhennetty lääkärintodistuksen voimassaoloaika, vuoden sijaan kolmesta kuuteen kuukautta. Katsotaanpa kolmea esimerkkiä: astmaa, korkeaa verenpainetta ja diabetesta. Astmaatikon tulisi olla hyvin perillä siitä, mikä astmakohtaus todella on, mitä tehdä jos sellainen tulee sekä ennen kaikkea mikä saattaa laukaista kohtauksen. Koska siihen liittyy keuhkoputki, on vedenalainen astmakohtauksen vaarana, että ilma jää loukkuun pintautumisen aikana. Jotain, mikä saattaa aiheuttaa katastrofaalisia seurauksia.

Korkea verenpaine vaikuttaa suureen osaan väestöstä. Mikä laitesukelluksessa huolestuttaa on vaara, että verenpaineeseen saattaa tulla odottamattomia muutoksia sukelluksen aikana.
Jotta tämä vaiva voitetaan, on hyvä idea ottaa lääkettä tasaamaan verenpainetta. Tämä koskee myös diabeetikkoja. Diabeteksen riski on sen pitkäaikaisvaikutuksissa, ennen kaikkea mikäli sitä ei ole diagnosoitu aikoihin tai niillä, joilla on äkillisiä veren sokerin muutoksia ovat ne sitten korkeita tai matalia. Kun henkilö löytää oman tasapainonsa ja tuntee kehonsa hyvin sekä tietää, kuinka erilaiset klukoositasot vaikuttavat, voi henkilö nauttia vedenalaisista kokemuksista ilman ongelmia.

Johtopäätöksenä voimme todeta, että väliaikaiset kontraindikaatiot ovat sellaisia terveydentiloja, jotka johtavat laitesukelluksen lopettamiseen siihen saakka, kunnes ongelma on ratkaistu. Esimerkiksi hengitysteiden tulehdus, vakavat korvaongelmat, mutta ennen kaikkea raskaus ovat jaksoja, joiden aikana on ehdottomasti kiellettyä sukeltaa.

About the Author

Alberto Fiorito

Vedenalaisen ja ylipainelääketieteen asiantuntija, Cdr. MC. Italian Navy